

Sztihira, 2. hang, minta: Midőn...

Mi - dőn téged, üdvö-zí-tő Jé-zu-som, ki mindnyá-junk é-le-te vagy, A-ri-mateai
József a kereszt-ről hol-tan le-vett, ak - kor illatos fűszerekkel tiszta gyolcs-ba
ta-kar-ta a te romolha-tat-lan tes-te-det és szí-vé-ben ag-gód-va küz-dött. hogy téged
bűnös ajkaival meg-é-rint-hes-sen; de a félelem-től el-fo-gód-va „Üdvözlégy!”,
ki-ál-ta né-ked, dí-csó-ség a te alázatosságodnak, em-ber-sze - re - tő!